

Cuvântul lui Dumnezeu pentru România

M-am coborât deasupra ieslei Mele, M-am coborât cu scaun de înger. Pun din nou pecetea Mea peste Israel, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Aceasta este pecetea și semnul prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor și lucrez peste Israel, care împlinește patruzeci de ani, patruzeci de ani de hrană prin cuvântul acestei lucrări.

Pace vouă, străjeri ai ieslei în care coboară cuvântul Meu! Iată ce fac: Mă zidesc în cuvânt înaintea ta, poporul Meu. Mă zidesc în grădina Mea și Mă fac cuvânt. Mă întocmesc și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și cuvântul rămâne pe masa ta, pe inima ta și în cartea Mea din Israel, în istoria Mea de cuvânt în vremea aceasta. Cuvântul Meu rămâne cu tine, Israele, și să-l împlinești, tată, că n-are cine să împlinească pe pământ cuvântul Meu. Cuvântul Meu a fost zidit prin prooroci, că ei au scris cuvântul Meu, iar Eu l-am împlinit. Măi fiilor, cuvântul Meu a fost prin Verginica și tu l-ai ascultat, poporul Meu, atâta vreme l-ai ascultat, căci M-am zidit înaintea ta prin cuvânt.

Ierusalime, popor al lui Israel, am fost cu tine patruzeci de ani și am trimis glas de trâmbiță peste tine ca să te aduni acum la sărbătoarea cea mare, căci Eu, Domnul, desfac pecetea cărții, și voi sărbători această carte care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Dar cartea aceasta nu mai ai când s-o înveți, și de aceea vin înaintea ta. Iau pe fiii grădinii Mele și Mă cobor cu ei în calea ta, la poala muntelui, căci tu ești muntele Meu și ai vârf și ai poale. Nu mai ai, tată, când să înveți să faci cele din carte. Vremea învățatului a fost până acum. Acum e sărbătoare de trecere. Cartea aceasta trebuie acum s-o împlinești mereu, mereu, și de aceea am coborât Eu acum. Am coborât să-ți spun cuvânt. Și ce cuvânt? Cuvânt de împlinit. Fii atent, că Moise a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să se sfințească apoi, și să rămână întru Mine. Ilie a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să-l iau la cer cu trăsură și cu cai cerești. Verginica, fiule, a postit patruzeci de zile, și apoi am coborât în ea și am făcut din ea izvorul râului vieții, și din râul acesta ai băut tu. Eu sunt râul vieții, și am izvorât din Verginica în calea ta, că am făcut din ea stâncă, și temelie pe stâncă, și am venit și Mi-am atins toiagul Meu de ea, și a țâșnit din ea izvorul râului vieții, și tu, Israele, ai băut din râul vieții. Dacă până acum nu ai știut ce ai băut tu prin această stâncă, iată, azi îți spun din ce ai băut tu. Ai băut din râul vieții, râul despre care scrie în Scripturi. Și cum așa? M-am coborât și am biruit lumea din tine, și am biruit necredința din tine, și ți-am făcut cu mâna și ți-am arătat izvorul Meu și ți-am dat să bei din el și să înviezi, și să-ți dau, tată, drum de rai sub picioare. Am stat cu potecuța cea spre rai în calea ta și mereu ți-am arătat-o, și mereu te-am îmbiat spre rai. Râul curgea spre tine, că am făcut din Verginica albie de râu. O, ce n-am făcut Eu din ea ca să stau înaintea ta! În vremea lui Moise stăteam acoperit și lucrăm. Eram acoperit de nor sau de negură, sau de văzduh eram acoperit, iar Moise asculta glasul Meu și spunea poporului cuvântul Meu, și am lucrat atunci după cum era omul, tată. În vremea lui Ilie tot așa am lucrat, și am fost ascuns în vânt și am vorbit cu Ilie. Cu proorocii tot așa am lucrat. Cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov am lucrat la fel. Iată, Israele, câți fii ai credinței! Și astăzi ai fost tu scris și ales ca să ai glasul Meu și cuvântul Meu peste tine, și acum îți pun carte pe brațe, că dacă o bucătelem până acum, tu n-ai mai fi fost popor al Meu, că te-ar fi rupt în bucăți vremea și fiii vremii, dar am poruncit să se desfacă pecetea cărții, căci vrednic sunt să iau și să deschid aceste peceti. Am spus cu puțin timp înainte: *«Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!»*. Și iată de ce am venit. Am venit să-ți spun să înviezi bine, bine, Israele, mai înainte de deschiderea cărții, și să fii în mare sfințenie de-acum, și să fii cuminte de-acum, cuminte cum n-ai fost niciodată, căci se deschide cartea Mea din vremea ta.

Fii atent, poporul Meu, că nu e de joacă, și e de înviat de-acum. Înviază, înviază, Ierusalime, că slava Domnului vine și te acoperă pe tine! Înviază și te bucură întru înviere, iar moarte în tine să nu mai fie de-acum, căci cine mai face moarte de-acum în tine, acela va fi mai de plâns decât orice păcătos.

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii pecetilor cărții, iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

Fiule, poporul Meu, să postești, tată, patruzeci de zile; să nu te mai dai la mâncări timp de patruzeci de zile. Îți voi da putere mare, fiule, poporul Meu. Îți voi da saț ceresc, Israele, iubitul Meu fiu. Mănâncă, tată, pâine după ce trece ziua. Mănâncă, fiule, grâu, așa cum a mâncat Rut, fiica Moabului, care a găsit milă în Israel culegând spice de grâu de pe urma secerătorilor. Rut era rudenie cu neamul lui Avraam, și am adăugat-o lui Israel și am scris-o în numărul strămoșilor Mei cei de după trup. Iată ce face postul, căci pe această fiică a condus-o spre Dumnezeul lui Israel. Omul care mănâncă grâu, acela se îndumnezeiește în duh și în trup, căci taina bobului de grâu este ca de aici și până la cer de mare, fiule, poporul Meu; este o putere mare în om. Eu i-am deprins pe apostolii Mei întru această taină, și vreau să te deprind și pe tine, Israele de azi, popor de apostoli de la sfârșit. Vreau și tu să mănânci grâu, și îți voi da multă, multă sănătate dacă Mă vei asculta să iubești hrana aceasta; și îți voi da duh de sfințenie, căci bobul cel viu de grâu va lucra în tine și Mă va crește pe Mine întru tine, și tu Mă vei iubi cu mare har și cu mare iubire. Vin să te pregătesc bine și să te învăț să mănânci sămânța de grâu și sămânța de untdelemn, lapte și miere din cele crescute de Mine pentru cel sfânt de pe pământ. Vin și Mă zidesc prin cuvânt înaintea ta și îți dau învățătură de înțelepciune a vieții fără de sfârșit, căci va fi să treci cu Mine o punte, ca să nu rămâi să guști și tu din sfârșitul lumii. Iată, lumea va rămâne pe pământ și îi va sluji lui antichrist, dar cu tine voi fi Eu, și îți voi sfinți trupul și mintea și îți voi binecuvânta pâinea și apa și sămânța de grâu și de untdelemn, și îți voi binecuvânta roadele cele curate, bucate curate din pământ binecuvântat de Mine. Postul este de folos numai celor ce iubesc postul. În vremea postului cel curat diavoliilor nu mai au curajul asupra ta, iar îngerii se desfată cu cei ce postesc. În vremea postului trebuie să se stingă mândriile, pretențiile și vicleșugul cel ascuns din om, dar omul lumii de azi nu știe rostul și puterea postului. Postul însănătoșește pe om și îl hrănește sufletește. Tot trupul omului trece spre însănătoșire prin post. Omul, tată, nu crede că toată boala trupului și a sufletului vine de la mâncare și de la pânțelele cel cu mâncare. Nu mai crede omul așa ceva. Zice omul că nu are vitamine dacă nu mănâncă, așa zice omul științei. O, are dreptate omul științei, dar nu știe cum să aibă. O, dacă omul omoară mâncarea și numai apoi o mănâncă, și dacă așa face cu toată viața din mâncare, de unde, tată, să aibă mâncarea viață și putere? Mâncarea este muncă trupească, iar postul este muncă duhovnicească, măi fiilor. Proorocii aveau postul peste viața lor, și de aceea vorbea Duhul Sfânt peste ei. Cine, Israele, să mai creadă că glasul Meu cu tine este Duhul Sfânt de peste tine? Tu, poporul Meu, ai avut rânduială de post și de mâncare și de trăire și de sfințire, tată. Ferice ție dacă M-ai ascultat! Iată, dacă nu M-ai ascultat întru toate, ascultă-Mă, poporul Meu, ascultă-Mă întru toate, până la punte, tată, și vei vedea apoi pentru ce M-ai ascultat.

Îi voi spune la lume că este Dumnezeu. Să vezi tu ce o să-i spun Eu la lume că este Dumnezeu și cum este Dumnezeu. Așează-te, Israele, mireasa Mea, că va vedea lumea că tu ai Mire și că L-ai iubit pe Mirele tău. Mirele lumii este păcatul, tată, dar Mirele creștinului este Domnul Iisus Hristos. Poporul Meu, tu ești mireasa Mea, fiule. Să fii mireasă neîntinată, fiule, poporul Meu, căci vai celui ce va fi dat în stânga atunci când vom pune piciorul pe punte, când vom trece porțița fericirii! Curăță-te bine, Israele, și curăță-ți simțurile tale, și cu ele să Mă simți

pe Mine, că sunt aproape de tine, și cu ele să Mă iubești pe Mine, ca să nu rămâi fără de Mine, fiule, mireasa Mea. Eu sunt fără de păcat, și tot așa vreau să am și mireasa, căci te-am scos din lume ca să te fac vrednic de Mine, poporul, mireasa Mea. Te-am luat din poporul român și vreau să fac din poporul român nuntași la nunta Mea cu tine, Israele, mireasă iubită de Dumnezeu.

O, românule, românule creștin, adu-ți aminte de Mine, românule, poporul Meu ales! O, că te-a încântat un cuvânt urât și l-ai luat pe limbă și ți s-a părut dulce și ai mâncat și te-ai înveșmântat cu rodul acestui cuvânt! Că a venit la tine cel străin și ți-a șoptit la ureche acest cuvânt: civilizație. La Mine nu este acest cuvânt, iar în cartea limbii tale nu era nici acolo acest cuvânt. Dar acest cuvânt este păgânie, tată. Nu este de la Dumnezeu nimic în acest cuvânt cu față ascunsă. Și acum cine te mai scapă pe tine de această dulceață? O, iată ce ai pățit, românule, că la această dulceață trag muștele și mănâncă din tine și te lasă sărac de Mine. Iată ce cuvânt, ce limbă străină de Mine: civilizație. Românule tată, tu trebuia să slujești lui Dumnezeu, românule, poporul Meu, că ai ungere de la începutul tău, creștinule român, ai semnul Meu pe tine, iar semnul, acesta este: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Tu nu trebuia să-i slujești trupului tău, căci cu trupul faci păcat dacă slujești așa. Tu trebuia să slujești Duhului lui Dumnezeu cu cugetul tău, căci cu duhul tău faci cer și sfințenie și viață adevărată. O, poporul român, te-ai civilizat, și de Dumnezeu te-ai depărtat. Eu te-am născut din Duhul Sfânt la nașterea Mea din Fecioară. Eu M-am născut prunc, și tu te-ai născut popor într-o singură zi, în ziua cuvântului Meu rostit peste tine, țară română, țară creștină! O, tu știi ce înseamnă român? Nu știi ce înseamnă acest cuvânt, român. Pe ce limbă să vorbesc Eu cu tine ca să Mă înțeleg cu tine ca la începutul tău, românule, poporul Meu? O, te-ai băgat și tu în cutie, tată, și nu mai ai ogradă și iarbă și pomi și pădure și poiană și căsuțe cu miere și sapă și grapă, și nu mai ești român. Ești neamț, că te-ai lăsat după praznicele nemțești. Ești francez, că te-ai îmbrăcat cu haină franțuză. Ești englez, că ți-ai stâlcit limba ta cea dulce. Ești turc, și ai făcut ca Israel, care s-a unit cu trup de pe cale. Ești american, că ți-ai uitat vârsta ta, care este cât a Mea, și ți-ai uitat strămoșii pe care-i ai dedesubtul tău. Ești american, de parcă nu mai ai strămoși și frumusețe străbună. Ți-ai uitat bunicii, poporul român. O, românule tată, de ce nu mai vorbești românește, măi fiule al Meu și al bunicilor tăi? Nu mai vorbești frumos, și Eu, iată, vorbesc românește, că frumoasă este limba românească pe pământ și în cer. Nu mai este astăzi frumoasă limba ta. Ți-ai stâlcit-o cu împrumutatul de la străinii neamului tău, și n-a fost frumos ce ai făcut. O, unde-ți este limba ta creștină? Ți-am dat de veste împărăția cerurilor încă de la nașterea ta, și am pus pe tine pânză albă de botez și te-am învățat rugăciunea „*Tatăl nostru*“ și ți-am trimis limba cea cerească, limba Evangheliei împărăției cerurilor pe pământul tău. Ți-am trimis fecior curat, născut din Mine, ca să te facă mireasă Mie, poporul român, și ți-a adus veșmânt țesut din apă și din duh și din sânge și ți-am dat nume nou și te-am numit român. Duhul Meu Cel sfânt te-a numit cu nume nou, țară creștină, așa cum nașul Meu Mi-a dat Mie la botez numele Iisus Hristos. Așa ți-a dat ție Dumnezeu numele de român la botezul tău. Și așa cum toate neamurile s-au binecuvântat în Avraam cu numele de Israel, tot așa acum, Israele de azi, se vor binecuvânta neamurile toate în numele tău cel nou, și pe care-l ai de la Mine de două mii de ani, căci tot omul care se va îmbrăca cu cămășuța de creștin se va numi român.

O, vin să te strig. Te strigă începutul tău și dragostea Mea cea dintâi întru tine, că Eu pe limba ta rostesc judecata păcatului și Evanghelia învierii făpturii, și tu, românule, ți-ai urât limba ta, Evanghelia Mea, și ai luat în ea de la alte popoare, care n-au ungerea ta. Numai tu ai ungere încă din scutece; numai tu între popoarele vremii; numai tu, Românie, țară a întoarcerii Mele. De aceea te-am pregătit și te-am născut și la începutul tău, și la sfârșitul tău, și tu de ce ți-ai uitat limba și Evanghelia? De ce? O, aceasta este desfrânare, tată. Ai făcut și tu ce au făcut popoarele păgâne. Ai făcut fabrici de fum și uzine de moarte, ca să pregătești moartea trupului tău, și omul cel mic din tine nu știe ce faci tu peste el. Te-ai făcut și tu stăpân pe om, românule, poporul Meu,

dar Eu l-am făcut pe om să fie liber și nu rob omului. Ai învățat și tu calea păgână și știință păgână, și nu te-ai dus la bine, și te-ai dus la minciună și la moarte. Dar Eu vin să te dezrobesc. Tu ești poporul Meu ales, ești omul cel născut de sus la nașterea Mea și a ta, căci Tatăl ne-a născut odată pe Mine și pe tine, Mire și mireasă din cer, din apă, duh și sânge.

Am pus peste tine regi și voievozi viteji și plini de Duhul Meu, iar când greșeau, te pedepseam prin unealta Mea. Te pedepseam după cum era statul tău cu Mine și te mângâiam după cum era credințioșia ta, ca să nu te pierd din brațe, ca să nu rămân cu brațele goale de mireasă. O, te-ai dezbrăcat de Mine, și Eu te-am părăsit. Stau ascuns de fața ta și aștept clipa răscumpărării tale. Trezește-te, te strig! Auzi tu glasul Meu? Ridică-te și du-te după cel vândut și alungat, căci ungerea ta e pe creștetul lui. Când el a fost alungat de tine, Eu am dat toată ungerea ta cu el, și a plecat cu ea pe frunte și nici un rău nu a pierdut pe cel pribeag al tău.

O, poporul român, plânge voievodul tău în mijlocul Egiptului; plânge regele tău, românule; plânge și te binecuvintează mereu plângând, ca să nu pieri; plânge și se roagă cu toată inima lui, așa cum plângea David, unsul Meu, când își scria rugăciunile pe pământ. Plânge regele tău, românule, că i s-a luat casa și țara și neamul, și nimeni nu-l dorește cu adevărat dintre cei ce se zbat pentru el, că aceia nu fac voia Mea pe pământ, și el prin voia Mea va birui împotriva omului dușman pe Dumnezeu, va birui prin poporul Meu cel sfințit, și regele tău va veni la Mine și la tine, poporul Meu român. O, el a fost aruncat de la locul lui, și de atunci ție nu ți-a mai mers bine, că pe cel mic l-ai dus departe ca să-l mănânce fiarele. Ai făcut și tu ca frații lui Iosif, care l-au alungat pe cel mic, și de atunci tu ești rob, așa cum a fost Israel rob în Babilon.

O, românule, românule, oare, tu ești un popor cu suflet rău? Nu ești cu suflet rău, dar de ce, tată, l-ai alungat pe cel născut de Mine pentru tine? Cine, tată, te-a învățat pe tine să faci așa? Eu am pedepsit și mai pedepsesc pe cei ce te-au scos pe tine de la om cu suflet bun la om cu suflet crud. O, nu e voie să se omoare frate pe frate, Israele român. Nu dă voie Dumnezeu să faci nimicire și moarte. Eu te-am iertat, și te voi înprospăta cu Duhul Sfânt, dar spală-ți, tată, acest păcat strigător la cer, că Eu am scris în poruncile Mele să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb, să nu iei dreptul aproapei tale. Eu nu ți-am spus să-ți tai capul, și tu de ce ți l-ai tăiat? Ți l-ai tăiat, și ți-ai pus altceva în locul lui. Eu n-am spus să-ți alungi unsul, și tu de ce l-ai alungat? Și unde este unsul acestui popor? O, Eu l-am ocrotit, că el a strigat la Mine pentru el și pentru tine. Eu n-am avut niciodată popor fără păstor și păstor fără popor.

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată, că tu mărturisești prin faptele tale că ești fiu și fiică celor ce au încuviințat fapta cea rea cu care să se omoare și să se alunge unșii Mei din tine. Iată, vin și suflu peste tine cu cuvântul Meu. Ia-ți straie sfinte pe tine, românule, poporul Meu. Unde îți este, tată, portul tău de român, de creștin? O, tu ești popor păgân după port. Se uită bunicii tăi să te zărească, să te cunoască între cei de pe pământ, și nu te zăresc bunicii tăi. Tot cerul poartă numele românului pe buze și pe cânt. Tot cerul și toți îngerii cântă cântarea coroanei române. Numai românul nu se mai arată ca să fie zărit de bunicii săi. Românule, unde îți este cămașa românească? Caută bine ca să-ți găsești cămașuța, fiule român, că Eu deschid cartea, și tu vei vedea unde va merge lumea cea păgână la chip și la port. Ia, tată, chipul Meu, chipul bunicilor tăi, dar să nu te ascunzi sub chipul Meu ca să-Mi spui că ești creștin și să nu fii creștin.

O, tu nu știi ce am gătit Eu pentru tine, românule tată. Am în tine un popor mititel. L-am luat din tine și l-am crescut sub raza cuvântului Meu și l-am făcut mare la duh și la cuvânt, și l-am ținut ascuns de irozi și de iude, și am străbătut cu el pustiul necredinței, și îl scot deasupra, tată, și îl pun în sfeșnic, ca să te lumineze și ca să te iei după viața lui și să faci din el un model de viață fără de moarte peste tine. O, fiule român, ce micuț ești, tată! De ce ești așa de mic, așa de fără de duh? O, nu e bun păcatul. Te-a despărțit de Mine; nu e bun. Te-a despărțit de curățenie și te-a unit cu stricăciunea, fiule român.

Cuvântul Meu vine pe vânt, vine cu vântul, pe vânt subțire vine cu Mine la tine, românule, poporul Meu. Vine pe adiere de vânt, ca la Avraam, ca la Moise, ca la Ilie. Cu lumea păgână

vorbesc altfel. Vorbesc prin fapte cu lumea păgână. Am rostit, și tot așa rostesc și azi prin prooroci. Rostesc plăgi peste lumea păgână, și cuvântul se face faptă. Cu lumea vorbesc prin tunet, prin trăsnet, prin înec, prin zguduituri de pământ, prin foc, prin palmă rea, prin lipsă de înțelepciune peste lume.

O, popor român, n-am ce face cu oamenii cu școli, n-am la ce îi pune. Școala este sfințenia, și cei învățați de pe pământ nu au școala sfințeniei și lucrarea ei. N-am ce face cu cei cu școală, n-am. N-am decât să-i orbesc ca pe Saul, care avea școală și Mă prigonea de multă școală ce avea, și după aceea l-am pus să Mă vestească la cei de alt neam și l-am smerit făcându-Mă biruitor în el. Așa l-am biruit Eu pe Saul, pe cel cu școală de pe pământ. N-am ce face cu cei mândri, cu cei ce au cugetul mândru. Mie Îmi trebuie om sărac cu duhul. Cel mândru își este sieși dumnezeu. N-am ce face cu cel mândru. N-am, tată, ce face cu cel vopsit, cu cel fardat, căci vopsitul este o lucrare urâtă, care acoperă răul și urâtul și minciuna ca să nu se vadă. Fardul este fața vopsită ca să nu se vadă fața urâtă. Stau ascuns de fața ta și aștept clipa răscumpărării tale, românule, creștinul Meu. Trezește-te! Auzi tu glasul Meu?

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată. Sunt gata să-ți iert păcatul.

Am în tine un om uns de Mine, un om din planul Meu cel de peste tine. Am făcut în tine un lucru minunat și ți-am adus o pietricică albă, și vreau să scriu pe ea numele tău, și vreau să cunoști izvorul Meu. Am în tine o pietricică albă și sfântă și cu ochi mulți, și am cele șapte duhuri dumnezeiești scrise pe ea, iar în vârful ei scrie: Cuvântul lui Dumnezeu. Și am avut în vremea aceasta un martor la piatra acestui izvor, ca să-ți dau ție piatră de izvor, poporule român. Am luat pe acest martor și i-am poruncit să dea cu toiagul în piatra aceasta ca să iasă din ea râul vieții înaintea ta, poporule, românule creștin. Am din fiii bisericii lumii un fiu uns de cuvântul Meu de acum.

O, Petrul Meu cel de azi, cel ce Mi-ai pus biserica pe piatră prin mărturisirea ta! O, Irineu, cuvânt de pace peste biserică, Petrul Meu de azi, îți mulțumesc, tată, pentru că ai venit pe apă la Mine, dar te-ai îndoit în drum spre Mine. Dar Eu îți voi întări apa de sub picioarele tale și nu te vei scufunda. Îți mulțumesc că Mi-ai ajutat să-Mi ridic biserica pe piatră ei cea dintâi, pe fapta ei cea dintâi. Pace ție! Numele tău înseamnă pace. Pace ție, unsul Meu cel de azi! Îți mulțumesc, tată, cu tot cerul îți mulțumesc, cu apostolii Mei cei doisprezece, care au pus piatră bisericii Mele; îți mulțumesc că ai ascultat de curajul pe care Eu ți l-am dat, de Mi-ai ridicat la loc biserica Mea ca s-o pun în sfeșnic, tată. Era ruinată biserica Mea cea de la început și nu avea cine să Mi-o mai pună înapoi pe piatră. Îți mulțumesc și te numesc fericitul Meu. Te numesc preafericit pentru a ta menire de la Mine. Iată, unii au stricat biserica, iar alții o zidesc la loc. Când am putut, am făcut mână întinsă bisericii lumii. Te-am uns și te-am așezat pe tronul bisericii și am făcut din tine mână întinsă bisericii lumii. Când am putut, Mi-am făcut loc. Acum, tată, nu mai pot întinde mâna bisericii lumii, care s-a depărtat de Mine. Mi-e rușine cu ea la Tatăl. E plină de sodomie și de malahie și de curvie și de pântece și de fărădelege. A rămas din ea numai pântece și fărădelege. Iată, Eu îi mai dau ceva, îi dau cartea cuvântului Meu de azi, scaunul Meu de judecată, și o întreb: de ce M-a părăsit? De ce s-a lăsat cumpărată de duhul cel străin de Mine?

Fiule uns de Mine în vremea aceasta, uns de cuvântul lui Dumnezeu! Eu nu-ți scriu ție clătinare. În zadar se bucură de tine vrăjmașii Mei și ai tăi. Eu nu-ți scriu ție clătinare, căci omul bisericii lumii ți-a luat ție izvorul Meu și ți-a luat pașii. Dacă-Mi spui acum că nu mai crezi în lucrarea cuvântului Meu, Eu nu-ți scriu ție lepădare, și le-o scriu celor ce le place să te audă pe tine zicând că te lepezi de lucrarea cuvântului Meu. Nu are seamăn inima ta cu inima lor. Tu nu ai loc, așa cum ești tu, între oameni. Oamenii nu știu ce este Dumnezeu, dar tu știi de la Mine ce este Dumnezeu și ce este viață, viață fără de moarte. O, de ar ști omul bisericii lumii ce este viață fără de moarte! Viață fără de moarte este sfințenie în trup, în cuget și în suflet, este trăire de Eden veșnic în trup. Asta înseamnă viață fără de moarte. Omul care iubește viața, acela ascultă

cuvântul lui Dumnezeu și îl crede și îl împlinește. Aș vrea, fiule, să împaci pe România cu Mine, Fiul lui Dumnezeu. Aș vrea să vină România la pocăință, și tu să faci între Mine și ea act de naștere de sus, din apă, din duh și din sânge, act de împăcare cu Dumnezeu. Aș vrea să știe și să creadă România Mea că tu ești unsul Meu, și cuvântul Meu ești peste ea. O, ce salvare minunată am voit și voiesc să fac Eu prin tine peste România Mea, poporul Meu ales! Nu-ți mai spun „*Scoală-te și vino!*“, că tu ești rob și nu poți, dar îți spun să stai cu Mine, cu Mine întru tine, până ce Eu îți voi da înapoi cărarea spre izvorul Meu. Îți mulțumesc pentru lucrul tău lucrat la cuvântul Meu, că am întins mâna să se ridice din cădere cel ce rătăcește fără Mine. Îți mulțumesc, tată, pentru suferința duhului tău, purtată de la cei necredincioși întru cuvântul Meu. De șaptezeci de ori câte șapte îți mulțumesc, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și voi lucra cu tot cerul peste România, poporul Meu ales, și tot cel ce va fi creștin se va numi român, că am semnul Meu în poporul român, am pe poporul cuvântului Meu, munte al Sionului Meu, și toate popoarele vor lua legea Mea din muntele acesta, din Siloamul Meu de azi, și voi boteza pe cel ce va crede, în apa vindecătoare a Siloamului cel nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Îi voi boteza pe unii cu apa Duhului Sfânt, iar pe alții, cu focul Duhului Sfânt. Cu apă și foc voi lucra peste grâu și peste pleavă, și voi întări lucrarea Mea și voi desface sulul ei. Așteaptă cerul desfacerea sulului cărții.

Românule, românule creștin, ia-ți, tată, cămașa de român pe tine; ia-ți, fiule român, cămașa de botez pe tine și stai înaintea Mea, că vin la tine, poporul român, și voi ridica din tine popor de apostoli ai Cuvântului lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Străjerii Mei, mai stau, tată, o clipă deasupra ieslei. Mai stau cu Israel al Meu, mai stau un pic. Mai am un pic de cuvânt peste Israel.

Israele, ce faci tu, măi tată? O, mereu am plâns că n-ai vrut să citești Scriptura, și mereu ți-am spus s-o citești, și mereu am rugat pe mai-marii tăi să te învețe lecția Scripturii, tată. Dacă tu citeai Scriptura, vedeai ce este păcatul și nu-l mai făceai. Ești necunoscător de Scriptură și n-ai să-Mi poți spune că n-ai avut Scriptură. Iată, cartea Mea de azi este una cu Scriptura, tată. De aceea am venit cu lucrarea aceasta, că tu n-ai vrut să citești și să înțelegi Scriptura. În Scriptură scrie bine despre păcat și despre plata păcatului. Acolo mai scrie că pocăința este sfârșitul păcatului, dar nu numai pentru o vreme. Ai știut tu că așa scrie în Scriptură? Eu știam că am nevoie de tine să fii sfânt, și de aceea te rugam să citești Scriptura și să stai cu Mine întru duh de pocăință. Femeia păcătoasă n-a fost osândită de nimeni, și i-am spus și Eu: «*Nici Eu nu te osândesc, dar de acum să nu mai păcătuiești*». Așa trebuia să faci tu când ai venit la Mine ca să te iert. Trebuia apoi să nu mai păcătuiești Israele. Eu nu te-am osândit, dar tu trebuia să nu mai păcătuiești apoi. Cine a venit la Mine, a venit să nu mai păcătuiască, dar tu, tată, ai păcăuit și apoi, și ai făcut fapte rușinoase înaintea cerului, că era să-Mi nimicești toată lucrarea Mea dacă Eu nu lucram ca în cer, cu dreptate. La Mine este altfel. Să fii al Meu înseamnă să nu mai păcătuiești, să nu mai stai cu poftele și cu patimile; asta înseamnă să fii al Meu. Altfel, ești al trupului. Iată, ai de ce plânge, iar Eu cu lacrimile tale îți voi spăla ție cămașa, fiule. De unde, tată! că tu nu plângi. Dar să plângi, și să te ridici în ultimul ceas, fiule. Te văd și azi că ai în tine gând de poftă rușinoasă. Sfântul Martinian s-a aruncat în foc ca să alunge dinaintea lui trupul poftei rușinoase. Și tu ce faci? Tu te povestești că ai poftă rușinoasă. Vin și îți spun să te curățești prin lacrimi și prin iubire de cer și nu prin iubire de trup și de prostie rușinoasă. O, de ce nu vrei tu să mori? Iată, n-ai murit nici până acum, nu te-ai răstignit nici până acum. Ți-am spus, fiule, să mori, și tu nu M-ai ascultat, că dacă M-ai fi ascultat, ai fi murit demult, și erai viu acum. Fiule, păcatul se face cu simțul, tată, cu cugetul, măi Israele. Ia-Mă pe Mine în cugetul tău și vorbește cu Mine în rugăciune și în sfat. Tu zici că ai frică de Dumnezeu, dar nu știi ce înseamnă să ai frică de Dumnezeu, nu știi. Dacă n-ai frică, n-ai nici oprire de la cele rele. Și dacă faci așa, stai acasă, tată, nu mai merge la creștini, că nu mai e vremea să te smintești cu poftă rușinoasă. O, rău Îmi pare că nu ți-ai sfîntit cugetul și inima și iubirea, că dacă ai fi făcut așa, erai acum

vindecător. Pe tâlharul de pe cruce l-am iertat în clipa când s-a pocăit de relele lui și a crezut în Mine, iar Eu i-am dat raiul pentru pocăința lui. Dar tu, poporul Meu, Mă cunoști de mult, și ai avut vreme lungă să te pocăiești. Pocăința înseamnă să nu mai faci păcate și să te lepezi de tine și să-Mi urmezi Mie întru purtare de cruce curată și sfântă, nu de cruce întinată, fiule.

Măi apostolii Mei, măi lucrătorii Mei, strângeți, tată, turma lui Israel și spălați-o de păcatele de până acum. Stați ca martori, străjerii Mei din grădina cuvântului Meu. Cei trei fii unși în grădina Mea, stați, tată, ca martori în vremea când poporul se va strânge, și Eu voi rosti peste el duh de pocăință și de dezlegare de păcate și de împăcare cu Dumnezeu, că iată, avem, fiilor, patruzeci de zile de îmbrăcare în sfințenie. Spuneți poporului lui Israel să nu mai facă păcate cu simțul și cu cugetul. Pe unul ca acela îl voi da de la Mine dacă se va mai hrăni cu cele ce murdăresc locul Meu din creștin. Acela va rămâne om fără duh, și îl voi sluți pe unul ca acela, ca să vi-l fac cunoscut. Vreau să fie sfânt Israel. Dacă până acum nu a fost așa cum cere Dumnezeu, acum să fie poporul Meu sfânt cu cugetul și cu inima și cu iubirea și cu trupul. Cine nu vrea, acela nu poate. Pe cel ce vrea, pe acela Eu îl voi ajuta și îl voi milui cu ajutor de sfinți și de îngeri.

Fiilor, nu vă încredeți în copii. Nu lăsați pe copii să-Mi pună foc lucrării Mele. Lucrați lucrare de veghe, că sunt plin de buboale de la copiii voștri. O, că n-a vrut creștinul să creadă că școala lumii ucide pe fiii poporului Meu! Dar cine Mă iubește pe Mine, acela nu este biruit de păcat. De ce nu este? Pentru că Mă iubește pe Mine, pentru că nu vrea să Mă dea afară din el.

O, fiilor, nu Mă dați afară din voi. Vine sfârșitul lumii, tată. Nu vă voi putea ocroti de sfârșit dacă nu veți fi Mie fii curați. Nu minte Scriptura care spune: «*Unul va fi luat, și altul, lăsat*». Fiți treji și atenți la aceste cuvinte.

Slujitorul care Mă ajută pe Mine să facă lucrarea pocăinței peste poporul Meu, iar fiii grădinii Mele vor fi martori în clipa aceea, iar după aceea să nu mai păcătuiți în trup, măi fiilor. Luați cu dragoste lecția postului, și cu fericire mare să lucrați vremea postului, și cu rugăciune plină de nădejde să lucrați. Ne vom întâlni după vremea postului și vom desface pecetea cărții și voi coborî pe Duhul Sfânt peste poporul Meu. Va veni un popor curat, curat, și slab de carne și de trup. Am fii care trăiesc mai sfânt decât voi. Să nu se smintească aceștia când vor veni, că vai vouă dacă va veni de la voi spre ei sminteală! Luați lecția Mea, și binecuvântată să vă fie hrana cea sfântă a postului. Postul să vă fie însoțit de laude duhovnicești, de slujbe sfinte și de rugăciuni de împăcare cu Dumnezeu. Îl rog pe slujitorul care Mă ajută în popor să facă rugăciuni cu poporul. Să se adune când și când în locul unde Mă adun Eu cu poporul și să aducă rugăciune cerului în mijlocul poporului. Să nu obosească, și să lucreze la cuvântul Meu, nu la cuvântul poporului cel slab. Nu vă mai duceți la acest slujitor, cei care nu vreți să ascultați de cuvântul acestei lucrări. Cei ce lucrați altfel sau altceva decât cuvântul Meu, nu vă mai duceți. Lăsați-l pe acesta să fie pentru cei ce ascultă și se sfințesc. O, slujitorul Meu, ascultă-Mă pe Mine, tată, nu pe cel ce te face să ieși din legea Mea cea orânduită pentru sfințenia poporului Meu. Ceilalți care încă nu au înviat bine, aceia să meargă la preoții din lume. Iar voi, străjerii Mei, cercetați bine pașii poporului Meu și feriți-Mi pe acest slujitor de cei cu duh nestatornic. Amin.

Poporul Meu, aceasta este ziua ridicării tale, și de acum să nu mai păcătuiesti. Fiilor, strângeți-vă puterile. Sunteți la capătul frontului de luptă. Alegeți cele sfinte și luați pe voi sfințenia și despărțirea de lume și de duhul lumii.

Sun din trâmbiță peste Israel. Israele, să te aduni, tată, la praznicul Paștelui Meu cel de patruzeci de ani cu tine, căci cuvântul Meu în mijlocul tău a fost praznic de înviere, Ierusalime sfințit. Pregătește-te curat, cu cămășuță curată, fiule din Israel. Pregătește psalmi, și cântare de sărbătoare să pregătești, și cunună, fiule, să-ți gătești. Uniți-vă întru pregătire și despărțiți-vă de cugete neplăcute lui Dumnezeu. Dați Mie inimile voastre. Eu voi intra în ele și vă voi cârmui spre puntea care va apărea la capătul cărării. Se deschide cartea, tată, se împlinește această

Scriptură. Să se adune poporul și învățătorii lui, ca să pregătească sărbătoarea deschiderii cărții. Să fii popor de sfinți, mări Ierusalime, ca să-ți pot da cele ce ți-am pregătit. Amin, amin, amin.

19-02/04-03-1995